

CSELDÖMÖLKI HÍRLAP

=POLITIKAI-TÁRSADALMI-ÉS-SZÉPIRODALMI-HETILAP=

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Cseleddömök, gróf Széchenyi-utca 12.
Telefon: 55.-Csekkszám: 17.258.

Felélős szerkesztő:
NAGY IMRE

Előfizetési árak:
1 évre 10, 1/2 évre 5, 1/4 évre 2.50 pengő.
Megjelenik minden szombaton.

Az indiai éhínség

Ugy látszik soha nem látott árnyokat ölt. Miközben a tudósok azt bizonygatják, hogy a világ termelése kétszer ennyi embert is el tudna látni a szükséges étellel, Indiában, az angol gyarmatbirodalom drágagyógyében a jelentések szerint már több mint tízmillió ember halt éhen. Maga az indiai alkirály jelentette ki, hogy legalább ennyire tehető az éhenhaltak száma, bár biztos jelentései nincsenek, így több is lehet. Magában Kalkuttában több mint három-ezer ember halt éhen. Elképzelési is borzalmas lehet az a látvány, ami a szemtanu elé tárulhat, látva az összezsúrt, csontrbó embereket az utcán összezsúva az éhségtől. Akkor, miközben az anyarszég háborút visel az európa népek ellen, „kenyeret” és „szabadságot” ígerve minden olyan népeknek, mely hajlandó Angliáért — elpusztítani magát. Az emberi ész bizonyára leteaszított a józanág fokáról, hogy így megdöbbenő „eredményeket” tud produkálni a népek - milliói számára.

Alítottág annyit kenyérgabona termett a tengerentúl, hogy évek-re el a vannak látva kenyérral. Ugyanakkor Indiában, mely táplálta s gazdaggá tette Angliát, a nép milliói éhenhalnak akkor, amikor a hádu katonák ott harcoltak Afrikában a ma is ott vannak, ahol harcok dúlnak. Nincs még egy népe a földkerekségnek, mely kegyesebb jelszavakkal tudna a népek ellen csendes vagy véres háborút vezetni, mint éppen Anglia. Mindene megvan, elnyomva századokot át nem volt, fogalma nincs, mit jelent tartósan éhezni, elnyomtatás alatt élni. Ezért nem tudnak egyetlen reápolitikai meggyűllatkozást sem tenni azok felé a kis népek felé, kik a rövidlátásuk miatt már egyszerű „élvezeték” azt a szabadságot, azt az egyenlőséget, melyet ok ígérnek még ma is a kis népeknek. Semmi garancia nem áll ez ígértek mögött. Nem is érdeke Angliának, hogy rajta kik éljenek még ma is a kis népekkel. Azonban nem hiszünk, hogy ebből a háborúból Anglia győzte-

Az olvasó szemével

(Fillérékért remekművek!)

A drágaságról mindenki értesülve van napjainkban. De, hogy a könyvek ára az ősz folyamán hogyan szökött fel, arról csak az olvasó tud, de talán még az sem, csak az aki könyvet szerzett venni s aki ezt a szép szokását megőrizte a mai időkben is. Olyan könyv, mint például *Kosztolányi „Edes Anna”* című kiadó műve, mely „békéldökben” 4 pengő 80 fillér volt egészvászonzónkötésben, ma felhadivászonzóba kötvé állépté a 18 pengős határt. Az a könyvbarát, aki állapozta a legújabb könyvjárgyeket, íjteden tapasztalta, hogy 20 pengőn alul alig van könyv s szinte úgy forogtatja a háborús kiállítások könyveket a kereskedő polcain vagy szemléli a kirakat útvege előtt, mint számára elérhetetlen álmot. Pedig — még mindig a könyv az aránylag legolcsóbb, hiszen az nem kopik el pár hónap alatt, nem megy össze vagy éppen széjjel az első mosásban, nem megy panaszra, hogy műrosten a kölése, nem kér tejet, még orvosi bizonyítványra sem, korlátlanul kapható, ami ma már talán semmiről az ég világán el nem mondható, csak róla, a könyvről.

Könyv anyni van, csak győzné az ember. Szerencse, hogy a könyv örökös tárgy, ha megvetted elkísér a srodig, sőt maradékatad még azon is tul. Ha a könyv valóban jó, nemcsak számodra áldás, hanem még ivadékid számára is. De vajon miről tudod meg, hogy a könyv, amit vettél, valóban örökös társa lesz-e neked és maradákdálnak is? Bizony, a könyvből érteni kell. Ma, amikor az egyik kiadó a másik után alakul, tömredék álerék kerül a piacra. Hangzatos frazsekba burkolják s úgy próbálják rád szólni. Az egyik hazafias köntöben jelenik meg s vég nélkül harcoltatja a magyar bakákat a Rajnától Görgei-ig. A másik zsidó, a harmadik sváb érdekeket hajt, a gyantulan olvasó mindent nem is tudja. A nyedvik a törénetli regények végtelen köntöletírja, amelyek azután persze

semmlben sem különböznek a ponyvától, csak az éruk íjzejtően magas. Itt van azután a külföldi művek áradata, sejtésebbnél sejtésebb művek tömege, a gyantulan olvasó meg azt bízi, hogy valami előkelő műveletet végez, ha hóna alá szoritja s hazaviszi elolvasni. Még szerencse, hogy oly magas e könyvek ára, hogy a magyar kiállítású ember nem tudja valamennyit megvenni. Ami tehát egyrészt sajnálatos, az másrészt örvendetes. Eddig sem az volt a baj, hogy ezek az idegen lércművek a világ minden tájáról, drágák voltak, hanem az, hogy a legutóbbi magyar írők művei sem voltak olyan olcsók, hogy bárki könnyedén hozzájuk férkőzhetett volna. Ugy látszik azonban végre ennek is eljött az ideje.

Itt van ugyanis a Turul könyvkiadó legújabb akciója. A legnagyobb élő írők nagy alkotásait hozza a közönség elé a mai viszonyokhoz mérten, valóban érthetetlenül olcsón. Tehát az is megértük, hogy nem a drágaságot, hanem az olcsóságot kell érthetetlennek találunk. Szabó Pálnak, ennek a ma élő egyik legnagyobb írónak feleldet-

len szépségű regényét, a Bócsát szép kiállításban 3 pengő 20 l-ért dobta piacra, újabban meg Magvető Könyvtár című sorozatában ugyancsak Szabó Pálnak egy kis regényét a Szomszédokat, Erdélyi Józsefnek válogatott versekötetét s *Kodalnyinak* egyik könyvét dobta élénk írd és mond 1, száz egy pengős — áron, szép és komoly kiállításban. Végre tehát egy valóban magyar, valóban művészi igényrel dolgozó s a szégyen ember vékony pénzár-céjára is gondolt kiadó. Valóban érdemes fellgyelni munkájára. Ezzel lehetővé vált, hogy a legszégyenőbb, de szellemekben éppen nem legigénytelenebb rétege népünknek, a széles tömegek is megvehessék a magyar szellem nagy alkotásait. Külföldön, főleg Németországban és Angliában a magyar írők művei mindenféle kiadásban minden elérhető áron bármikor hozzáférhető. Ez eddig a magyar olvasó a magyar irodalomról és könyvkiadásról nem mondhatta el. A magyar ezért is nem tudta tudomásul venni s életébe olvaszani legnagyobb írónak alkotásait. Most új lehetőség nyílt meg a magyar olvasók előtt. Drágaság mérli panaszát elteheti más időkre: ma, a háború kelőse közepén fillérekért a legkiválóbb szellemek alkotásait viheti haza s társalaghat velük.

Három „T” találkozása

Takarékosság

ma már szinte havvédelem. Pénzben, anyagban, áruban, élő és élettelen dologban! Ha valaha, ma különösképpen takarékoskodni kell mindennel. Közélemezési miniszterünk csak nem régen ajánlotta hogy vesszük be a sok használtatott *fiyvas ruha* és a *talozott cipő* divját. Ma tehát így járni és élni nem szégyen, hanem az ipari termelés, a kereskedelmi forgalom és a mindennapi élet, a belső trout biztosítása, a magyarság jövője szempontjából nemzeti kötelesség.

Amikor jó pár évvel ezelőtt, még a békés esztendőben nem *szelgazdaságt* szempontból beve-

zették okt. 31-vel a *takarékossági* napot, nevelő szándékkal tették azt, hogy szokjunk hozni a lemondáshoz, a takarékosnaghoz, mellyel egyben erősítjük magunkat azzal, hogy a *tesedlebből* tartalékolni tudunk a jövő számára.

Az 1943. évi *takarékossági* nap gondolatokkal megerősíten nevelje ma különösképpen is a *talozarkössz* a magyart.

Temetőjárás

napjává lett november 1. a keresztényiség között. Amikor megcsap a dér a természetet s a virágoktól gazdagon-pompázó világ az ősz avarban szinte eltemti magát a tavaszi meglőnlésig, ilyenkor őszel, az elmúlás idején az ember is mintha felésszme a mindennapi élet robbajból, kenyérkereső gondjából és járja a temetőket.

Járja a temetőket és lerója élő virágokkal s a szeretet megemlékezésével hállját az okot iránt, nekik már beteljesedett a halál

sen kerül ki. Ha győz is, maga alá temeti egész Európát s a borzalmas zuhanás ót is magával rántja a győztes bolszevizmus karjaiba. Szomoró, hogy egy nép nép ennyire értelmelen más népek sorsa iránt. Eml mindén

népből s bagyni valamennyit az emberi életvilágon elemi követelményel állt éhezni, nélkülözni s végül elpusztulni, ez az angol program úgy látszik napjainkban sem változik. Indis példája legalább is ezt bizonyítja.

